

Polis Akademisi ve Bilimsel Araştırma Kulübü

1937 yılında Atatürk'ün talimatıyla ilk olarak Polis Enstitüsü adıyla kurulan ve 1984 yılında eğitimini 4 yıla çıkararak bugünkü kimliğine bürünen Polis Akademisi, kuruluşundan bu yana yüksek öğrenim alanında eğitim vererek emniyet teşkilatının amir kadrosunu yetiştiriyor. Polis Akademisi'nin kuruluşu, dönemin koşullarında Dünya'da sayılı örneklerden biridir. O dönem için ilerici bir adımı simgeleyen Enstitü, bugün de Polis Akademisi kimliğiyle, gelişen bilim ve teknolojiye ayak uydurmayı başarmış ve kendi bünyesinde bu alanda yapılan çalışmalara her türlü olanağı sağlamayı amaç edinmiş.

Geçtiğimiz günlerde, TÜBİTAK Bilim Kurulu üyesi Sn. Prof. Dr. Ningur Noyanalpan ile Bilim ve Teknik Dergisi Yetkililerini konuk eden Polis Akademisi Başkanı Hasan Yücesan ile beraberindeki başkan yardımcılardan oluşan heyet, TÜBİTAK'ın Polis Akademisi'ne gösterdiği yakın ilgiden duydukları memnuniyeti dile getirdiler. Polis teşkilatına uzman kadrolar yetiştiren bir yüksekökl kurumunun, bilimsel alanda yürüteceği etkinliklerin hem polis teşkilatına hem de kamuoyuna yararlı olacağını, bunun da polisin en önemli görevlerinden biri olduğunu belirten yetkililer, TÜBİTAK ve benzeri kurumların bilim ve teknoloji desteğine her zaman açık olduklarını ve bu konu da da öğrencilerine her türlü olanağı sağlayacaklarını söylediler. TÜBİTAK Bilim Kurulu Üyesi Prof. Dr. Ningur Noyanalpan da gelişen dünyada polisin de teknolojiyle buluşması gerektiğini dolayısıyla böyle bir işbirliğinin polis teşkilatına önemli yararlar sağlayacağını belirtti. Bu çalışma kapsamında önümüzdeki günlerde Polis Akademisi'nde bir dizi konferans yapılacak. Bu konferanslardan ve diğer çalışmalarından bütün Polis Akademisi öğrencileri yararlanabilecek.

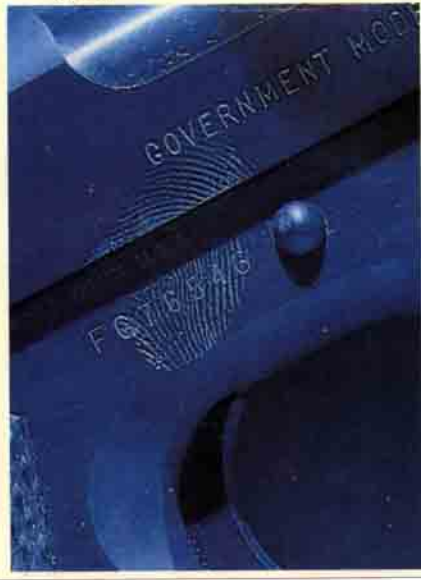
Bu işbirliği çerçevesinde önemli bir yeri olan diğer bir yapı da Polis Akademisi bünyesinde 1996-97 öğre-

tim yılında, Komiser Ertuğrul Bozdağ, Komiser Yardımcısı Muammer Sütü ve öğrencilerin girişimiyle kurulan Bilimsel Araştırma Kulübü. Kulüp, Bilim ve teknoloji alanındaki gelişmelerin emniyet teşkilatına yansıtılması konusunda önemli bir işleve sahip. Bilime meraklı Polis Akademisi öğrencilerine projelerini hazırlayabilecekleri uygun ortamı hazırlamak, bilimsel projeleri polis teşkilatı mensuplarına, akademik çevrelere ve kamuoyuna aktarmak ve Emniyet teşkilatının yönetici kadrosuna uzman personel yetiştirmek gibi amaçlarla yola çıkan kulübün en önemli hedeflerinden biri de; polisin, suçludan yola çıkmak yerine, maddi suç ve delillerinden yola çıkarak olayların aydınlatılabilmesini kamuoyuna sunmak. Kulüp bu hedef ve amaçlar doğrultusunda çalışmak üzere, Hukuk Bilimleri, Fen Bilimleri, Sosyal Bilimler ve İnsan Hakları Araştırma kurullarından oluşan alt birimler oluşturmuş.

Bu araştırma kurullarının bugüne dek yaptığı çalışmalar, geleceğe de ümitle bakılmasının sağlıyor. Örneğin, kulüp üyelerinden Fatih Beren, olay yerindeki biyolojik delilleri analiz ederek, adli amaçlı olarak kullanılan DNA parmakizinde son günlerde önem kazanan STR sisteminin hukuki açıdan güvenilirliğini inceliyor. Diğer bir proje de, Köksal Demirci tarafından hazırlanan "Polis Akademisi Atış Takip Programı" isimli bir bilgisayar yazılımı. Bu program ile, daha önceden kâğıt üzerinde değerlendirilmeye tabi tutulan öğrenci atış sonuçları, bilgisayar ortamına aktarılarak, şahıs, sınıf, devre ve okul bazında daha pratik ve sağlıklı sonuçlar elde etme amaçlanıyor. Bunun dışında, yine kulüp üyelerinden Timur Bunlu'nun yürüttüğü çalışma, yabancı ülkelerde uygulanan olay yeri inceleme teknikleri ile ülkemizdekileri karşılaştırma üzerine.

Bu araştırmanın en önemli amacı da, olay yeri inceleme konusunda yeni teknikler geliştirmek.

Bu çalışmaların yanı sıra, daha önce Türkiye çapında derece alan çalışmalara da imza atan kulüp üyeleri, bilim ve teknolojinin her alanda olduğu gibi, Polis Teşkilatı'nda da vazgeçilmez bir unsur olduğunu belirtiyorlar.

Sessiz Dudaklar

Çok gürültülü bir ortamda birisiyle konuşmaya çalışmış olanlar göz temasının duymaya yardımcı olduğunu bilirler. Ancak, bilim adamları yüz hareketlerinin, beynin konuşmayı çözümlemesine nasıl yardım ettiği konusunu tam olarak bilmiyorlar. Bir grup bilim adamı, dudak okumanın (sessizce hareket eden dudakları bile) beyinde sesi işlemeyen geçiren ve kulaklardan gelen işareti büyüten bir bölgeyi uyardığını ileri sürdüler. Bu bulgu, bebeklerin konuşmayı nasıl öğrendiğine de ışık tutuyor. Görünüşün konuşmaya etkisi ilk kez bundan yirmi yıl önce gösterilmişti. Klasik bir deneyde, deneklerin "ga" hecesini sessizce telaffuz eden bir görüntü gördükleri sırada "ba" sesi veriliyordu. İşin ilginç yönü, denekler "da" diye bir ses duyduklarını söylüyorlardı. İngiltere'de Oxford Üniversitesi'nden Gemma Calvert, bu çapraşık işaretlerin, kötü seslendirilmiş bir filmi seyretmeye benzediğini düşünüyor.

Araştırmacılar, gönüllüleri mantıksal rezonans görüntüleme tarayıcısının içine soktular. Beş gönüllünün her biri, 1'den 10'a kadar söylenmiş sayıları dinledi. Beklendiği gibi, ses ve dille ilgili beyin bölgeleri kan akışı açısından etkin hale geldi. Ancak, gönüllülere, sayıları sessizce söyleyen bir yüzün videodan seyrettiler. Beyindeki etkinlik yalnızca beynin görüntüyle ilgili kısmında değil, birincil işitsel kısmında da artıyordu.

İkinci bir deney, görsel işaretlerin birincil işitsel kısmında dil merkezlerine gönderilen işareti kuvvetlendirdiğini ortaya koydu. Araştırmacılar, söylenen sayıların bulunduğu bant kaydını ağız görüntüsünün olduğu video ile birleştirdiler.

Bu denendiğinde ise, beynin birincil işitsel bölümü yalnızca teyp kaydının dinletildiğindenkiye kıyasla, üçte bir oranında daha kuvvetliydi. Calvert, bunun, bir teybin ses şiddetini artırmaya benzediğini düşünüyor. Bu deney sırasında, dille ilgili bölümlerin daha az bir artış göstermesinin yanında, etkinliği daha yüksekti.

Zuhal Özer

<http://www.sciencenow.org/>